

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník XI

Paříž

Číslo 2

březen-duben 1980

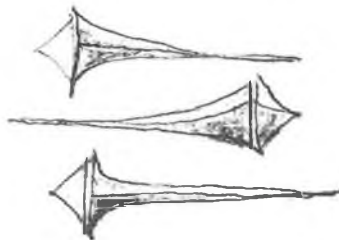
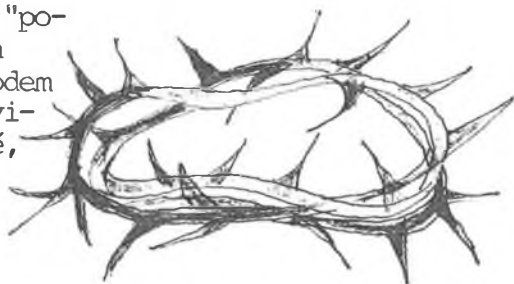
Noc stojedenáctek

Sestry Těšitelky, jak je znali obyvatelé proslulých ostravských Fifejd v poválečném období, tvořily malou křesťanskou oázu ve čtvrti, nad jejíž třídní čistotou jistě zaplesá srdce každého nesvedeného stranického tajemníka.

Zůstává dodnes malou záhadou, jak dokázaly v tak nesnadné době a tak rychle vybudovat na darovaném pozemku svůj dům a hlavně vkusnou, moderní kapli s oltářem originálně "poskládaným" z rovných bílých mramorových desek. Nad vchodem už před dokončením stavby visela pozvánka ve formě malé, nenápadné tabulky

*CHARITNÍ OŠETŘOVATELSKÁ
SLUŽBA V RODINÁCH*

Mimo rodin, ve kterých někdo někdy využil nabízenou službu, znalo sestry už jen těch pár desítek lidí, kteří chodili do kaple v neděli na bohoslužby. Kdo měl odvahu si občas v týdnu přivstát na šestou, mohl o prvních pátcích v měsíci zahlednout sestřičky přistupovat

kesv. přijímání s hořící svíčkou v ruce a s trnovou korunou na hlavě.

Stejně je viděli ti, kdo to stihnuli, v oné noci sto-jedenáctek, při poslední mši sv. v nedávno dostavěné kapli. Mezi nimi rozespalý devítiletý kluk, vytažený o půlnoci z postele, trochu vyděšený, ale velmi dobře chápující závažnost okamžiku. Rozloučení mezi oltářem a nákladními auty, zlověstně chrchlajícími po celou tu dobu před domem bylo krátké.

"Nezapomeň na naši kapli, když už jsi takový velký kluk", stačila jen říci představená, když mi tiskla do ruky stokorunovou bankovku. "A kup si co budeš chtít". Byly z toho žolíky, k velkému tátovu zklamání, který si před-stavoval, že takový velký kluk přece jen bude chtít něco vhodnějšího.

Kapli a sestry ale přesto připomínaly dlouho, podobně jako zapomenutá tabulka s *charitní ošetrovatelskou službou v rodinách*, která přežila nakonec nejen karty, ale i všechny změny v osazenstvu bývalého kláštera v nadcházejících 20 letech.

Muselo mi být už přes dvacet, když mě v kapli zastih-la při zdobení vánočních stromků starší sestřička a k mému překvapení se mě ptala, zda náhodou neznám - mě samotného!

Při vsí dobré vůli jsem se na ni už neupamatoval a tím jsem ji viditelně zklamal. Zato si dodnes velmi přesně pamatuji na žolíky i na kapli. Prý je z ní teď skladiště knih a z kláštera ubytovna ošetrovatelek fi-fejdské nemocnice. Měla štěstí a klášter s ní. Být to někde jinde, mohli obojí přeměnit například ve slepičárnu. Tabulka už ale dnes sotva bude na místě, kde vydr-žela přes dvacet let.

Jsou věci a situace, které vydrží déle. Kdo z přítom-ných tenkrát ráno 14. dubna 1950 pomyslel, že ani tři-cet let nebude stačit k návratu těch nákladních Tater stojedenáct.

Musíme doufat a prosit. Izrael putoval pouští 40 let.

Antonín Sova

Ne, nevěřím

Ne, nevěřím, že umíráme zas.
To mlčíme jen v hrozném prázdnu věků,
když soucitný se necítí hlas
ni přímé slovo ku člověku.

To pouze k novým bojům oddech jest,
bolest na prsou jak nehnutě nám klečí,
nám zařatá jen odpočívá pěst
a žluč nám zasýchá v neslyšné řeči.

Však jednou s divou silou, se vzdorem,
že palčivé se vzejmou rány nové,
vzepření o svou potušenou zem
se rázem vztyčí otrokové!

My pravdu vzkřikli ještě do světa,
když přes nás přesila se hnala v trysku.
Ta řada těžkých kopyt prokletá
nás zadupala do zrudlého písku.
Někdo se z jezdců vrátil, odloučil
že slyšel hlas náš mroucí pod svým ořem.
Hned rebelem se stal a pochopil,
co vykřikli jsme s nekonečným hořem.

ČETLI JSME KNIHU

Pavel Eisner, *na motivy Leonarda Q. Rosse*
Humoristické ilustrace nakreslil Jiří Hejna

Pan Kaplan má třídu rád

Nakladatelství Konfrontace, Badenerstrasse 727
CH - 8048 Zürich, Suisse

V předmluvě ke knize její autor píše: Zachoval jsem lokalitu a dějové předpoklady originálu. Záleží v tom, že se v americké večerní škole přistěhovalci učí jazyku své nové vlasti. V originále se učí anglicky, lépe řečeno americky, vždyť jde o New York. U mne se, ač ten New York zachovávám, učí česky. Buduje tedy české vydání knihy o panu Kaplanovi scénu na půl reálnou, t. j. americkou, na půl však fantastickou, totiž českou ... Jazyk lze komolit na způsob sterý a tisícíový. Šlo mi o přemetné hry na visuté hrazdě jazyka. Mám-li to říci naplno: můj pan Kaplan je úlitbou na oltáři češtiny.

•••

Pan Kaplan vzbudil zvláštní pozornost písemným úkolem který odevzdal. Úkol byl nadepsán "Patnáct obecných jmen podstatných a jejich množné číslo". Mr. Parkhill uzřel čtvrtku papíru, na níž bylo výraznými a neváhavými tahy dekretováno toto:
dum ... dá ... domy, pes ... dá ... pesové, knihófna ... dá ... vežejná knihófna, dluch ... dá ... plajte, kotzaurek ... dá ... Kotzaurek & syn

Mr. Parkhill si to přečetl několikrát a u velikém zadumání. Uznal, že jde o žáka, který by, nebude-li vhodně zakročeno, snadno mohl vyrůst v problém.

•••

I odevzdal pan Kaplan "slohové cvičení", kteréž záleželo v jediném odstavečku:

Gdyš lidu sobě po-kají na ulicu, tak gdyš zas jdou přiř od seba jeden žekne Moc mně tížilo že sem vás vyděl, a jeho spolumlůvítel mužekne otpófjet Nápcdrobně, mejte se tobže a vaše lepčí 50 percent taky.

•••

Slečna Golbergová dychtila zvědět, je-li míněn tramp, když se řekne - jak sama slyšela díti - "ten si dává

do trampety". Po tomto zářném začátku domáhal se Mr. Weinstein rady co do pravopisu místního jména Ziegenwohlgespeistzuhauseb kdesi in Bohemia, kde žije příbuzný, jemuž by rád dopsal. Že tomu místu dřív říkali jinak, něco s kozami, aha, už ví - Kozojedy mu říkali, ale pak se psalo Kosenjeden, teď nějak jako Ziegenwohlgespeistzuhauseb, ale Mr. Weinstein si není jist pravopisem, a v žádném slovníčku to není. Mr. Garlick při tomto dotazu bídně selhal a musil tazateli poradit informace cestou diplomatickou...

Redakce "Oběžníku" položila radiu Jerevan následující otázku:

- Lze vybudovat komunismus ve kterékoliv zemi světa?

Významný znalec světového formátu a spolupracovník radia Jerevan pro mezinárodní ekonomicko-politické problémy odpovídá:

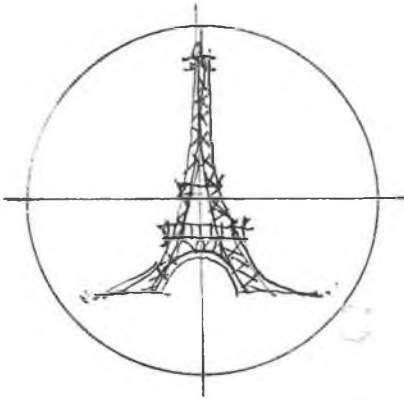
- Nikoliv. Existují některé malé země jako například Monaco nebo Lucembursko, do kterých by se tak veliký b....l zcela určitě nevešel.

Těsně před uzávěrkou listu se dovídáme, že papež Jan-Pavel II. hodlá vbrzku navštívit Československo! Prý už viděl leccos včetně zázraků, ale ještě neměl příležitost vidět učiněné "boží dopuštění"!

Zajímavosti z domova a ze světa

Bible, Starý i Nový zákon, vyšla v novém překladu v Praze. Vydalo ji Biblické dílo Ekumenické rady církví v ČSR a je společným dílem křesťanských společenství v našich zemích; na rozdíl od podobných překladů v cizině (jako třeba ve Francii, kde rovněž nedávno vyšla *Traduction Oecuménique de la Bible*, všeobecně zvaná *TOB*) nese český překlad sebou všechny stopy rozdělení křesťanů na různá vy-

znání. Katolický uživatel bude především postrádat zvýštlivky pod textem, na které jsou dnes na Západě už zvyklí všichni, bez rozdílu konfese. Druhým politováníhodným jevem je vynechání tzv "deuterokanonických spisů Starého Zákona", které protestantská vyznání Bible doposud neuznávají, které ale vždy byly součástí Písma sv. pro katolíky a pravoslavné. Ve všech hodnotných překladech Bible do moderních evropských jazyků dnes už tyto knihy jsou zahrnuty.

Graficky a tiskařsky celkem kniha odpovídá situaci, ve které dnes křesťané v českých zemích žijí. Uvádět tento překlad do souvislosti s *Bibli Kralickou* (vydanou v rozmezí 15 let před 400 lety - *ilegálně!*) je opravdu hloupý žert; Kralická Bible je *jediným* (!) slovanským prvotiskem bible vůbec a před ní vyšlo jen pět jiných překladů do mateřské řeči tiskem, zatímco náš dnešní překlad je určitě jedním z posledních na světě od války; o grafické úpravě raději příliš nemluvmě ... Stačí položit dnešní vydání vedle ilegální Bible Kralické z r. 1579 (viz "*Oběžník*" č. 6. z prosince 1979, str. 4!).

Edmund HUSSERL (* 8. 4. 1859 v Prostějově, + 26. 4. 1938 ve Freiburgu, nynějším Západním Německu) je jedním z otců filosofického směru, zvaného fenomenologie, kterým je výrazně ovlivněno myšlení mnoha moderních myslitelů - mezi nimi např. i dnešního sv. Otce Jana-Pavla II., který byl např. čestným presidentem fenomenologického

kongresu, konaného ke 40. výročí *Husserlovy* smrti právě v domě, kde dnes pobývá Česká Katolická Misie v Paříži, tj v domě *CENTRE SEVRES*. Bylo to těsně před jeho volbou papežem celé katolické církve, v létě 1978.

Pařížská mincovna právě vydala ve sřírce "*Portréty včerejška a dneška*" pamětní medaili věnovanou osobnosti a dílu *Edmunda Husserla*. Autorem filosofova portrétu je Jiří Hejna, který ztvárnil v reliéfu druhé strany medaile výtvarnou interpretaci ústřední filosofické problematiky tohoto fenomenologa.

Alfons MUCHA (1860 - 1939), rodák z Ivančic na Moravě, se proslavil svou výtvarnou tvorbou v Paříži v období secese, francouzsky zvaném *Belle Epoque*. V současné době probíhá v *Grand Palais* velká výstava jeho díla, shromáždující celkem 350 exponátů; jsou to malby, návrhy na nábytek, na užitkové předměty a na výzdobu některých pařížských obchodů a hlavně reklamní a divadelní plakáty - např. pro herečku Sarah Bernhardt. Jsou zde také projekty na tehdejší *Pavilon člověka*, inspirované indickými a čínskými architekturami. Většina exponátů je darem Muchova adoptivního syna budoucímu pařížskému Museu d'Orsay. Výstava potrvá do 25. dubna.

V řadě pařížských dubnových koncertů s českou hudbou stojí za povšimnutí "*Rapsodie-concerto pro violu a orchestr*" od *Bohuslava MARTINŮ*", kterou ve Velkém auditoriu rozhlasu provede dne 29. dubna Nový filharmonický orchestr pod taktovkou *Alexandra Myrat* s virtuosem *Liviu Stanese* jako sólistou na violu.

NEZAPOMEŇTE PŘIJÍT NA OBŘADY

BÍLÉ POKROTY

v sobotu 5. dubna, sraz v 18.00 hod v přízemí domu *CENTRE SEVRES*!

Konec obřadů v 19.30 hod

Studené občerstvení na závěr.

V dubnu, květnu a červnu si připomínáme

- 8.4. 1859 se narodil v Prostějově E. Husserl, filosof
- 14.4. 1950 těsně po půlnoci byly po celém území Československa uzavřeny z nařízení vlády veškeré mužské i ženské kláštery a řeholníci i řeholnice deportováni do sběrných táborů
- 26.4. 1938 zemřel ve Freiburgu v Německu E. Husserl, filosof a jeden z otců fenomenologie
- 29.4. 1380 zemřela svěřice Kateřina Sienská
- 29.4. 1970 Kateřina Sienská byla prohlášena za učitelku církve; spolu s Terezií z Avily se tak ve stejný den stávají jedinými dvěma ženami, kterým byl tento titul přiznán
- 30.4. 1870 se v Komárně narodil mistr operety F. Lehár
- 1.5. 1973 zemřel básník Václav Renč
- 4.5. 1919 smrtelně havaroval R. Štefáník
- 11.5. 330 byla v Byzanci, pozdější Konstantinopoli, dnešním Istanbulu utvořena nová říše Římská, s hlavním městem Byzancí. V tomto rozdělení Římské říše na západní a východní je obsažen zárodek pozdějšího rozkolu mezi východními a západními křesťany
- 12.5. 1820 se narodil malíř Josef Mánes
- 15.5. 1955 byla podepsána státní smlouva s Rakouskem, kterou končí poválečná okupace této země
- 16.5. 1870 se narodil malíř-krajinář Antonín Slavíček
- 27.5. 1976 zemřel při autonehodě Msgre J. Parolek
- 30.5. 1960 zemřel spisovatel a nositel Nobelovy ceny míru za literaturu B. Pasternak
- 31.5. 1950 byl zahájen proces s Miladou Horákovou a dalšími třemi nekomunistickými intelektuály
- 1.6. 1850 byly v Rakousku-Uhersku zavedeny poštovní známky
- 11.6. 1880 se narodil Dr. A. Pražák, literární historik
- 16.6. 1820 se narodil Beneš Metoděj Kulda, moravský buditel a spisovatel
- 21.6. 1621 poprava 27 českých pánů na Staroměstském náměstí v Praze
- 27.6. 1950 byli popraveni Milada Horáková, Jan Buchel, Oldřich Pecl a Závěš Kalandra, proti kterým byl 4 týdny předtím zahájen proces

Slabý je lid jestliže přijímá svou
 Porážku, jestliže zapomíná, že dodržel mandát
 Bdit až přijde jeho hodina.
 Neboť na nesmírném ciferníku historie
 Hodiny vždy přicházejí.

Z básně "Když myslím na vlast"
 (Z francouzštiny přeložila Z. H.)

Tato báseň byla otištěna v r. 1979 v krakovské katolické revui Znak pod pseudonymem Andrzej Gruda, jedním z uměleckých jmen nynějšího papeže Jana-Pavla II.

Francouzské vydání svazku *Poèmes - Básní*, jejichž autorem je papež Jan-Pavel II., který však svou básnickou sbírku podepsal svým civilním jménem *Karol Wojtyła*, je označováno jako velká ediční událost.

Do francouzštiny básně přeložil *Pierre Emmanuel* ve spolupráci s dalšími básníky.

Desátá výroční
 POUJ

ke sv. Metoději do ELLWANGEN (nedaleko Stuttgartu) se
 letos koná

v sobotu dne 5. července

Z Paříže se na ni vydáme už v pátek dne 4. července tr večer. Pouť je jedinečnou příležitostí setkat se s našimi krajanv z Německa, ale i jiných západoevropských zemí.

Přespat a neděli strávít hodláme u otce Bernáčka, bude-li mu možno nás přijmout. Návrat do Paříže je plánován na neděli večer.

POZOR: K cestě je zapotřebí mít platný cestovní pas nebo (pro ty, kdo mají francouzské občanství) platný občanský průkaz (carte d'identité)

CENA: Předpokládá se okolo 500,- FF. Pokud bychom mohli jet auty, byla by cena značně nižší a navíc by to zjednodušilo zajišťování noclehu (o nějaký ten kilometr dále od Ellwangen).

PŘIHLÁŠKY SE ZÁLOHOU 200,-FF

přijímá do konce května *otec Kolář* (který byl právě v Ellwangen vysvěcen na kněze. To bylo 5. července 1975 ...)

Můžete-li si pouť cenově dovolit, neváhejte a přidejte se k nám! Určitě nebudete zklamáni - Ellwangen je místem, kde byl před skoro přesně 1100 lety vězněn sv. Metoděj, první biskup, sídlící na území dnešního Československa. Dnes je předpokládané místo jeho uvěznění symbolem smíření mezi Němci a nejen Čechy, ale Slovanů vůbec.

Účast na pouti je i krásným symbolickým gestem křesťanského smíru s našimi německými sousedy ...

Menšina, která se přestane shromažďovat, nemůže natrvalo dobře žít. Vytvářejme společně příležitosti vyjádřit to, co nás spojuje!

Čím budou jednodušší, tím bude více těch, kdo se připojí a tím opravdovější bude to, co při nich prožijeme.

Jsme skupina *menšinová* ale nikoliv *elitní*; často bezmyšlenkovitě zaměňujeme jedno za druhé

CHCETE POMOCI NAŠIM MISIONÁŘŮM
a JEJICH CHRÁNĚNCŮM v Indonézii?

Pošlete jim balíček (nejvyšší přípustná váha 2kg)
s oblečením, hračkami nebo trvan-
livými potravinami (sušené mléko,
mouka a pod)

na adresu

P. Viktor Števko, Kotak Pos 2,
RUTENG/Flores N. T. T.
(Indonesia)

Zpět nám přišel *Oběžník* panu Rezačovi, bytem v rue
Charles Berraud, 62 Sallaumines

Na věčnost nás předešel pan Antonín SLAVÍK, z Vences,
který zemřel po dlouhé nemoci v Paříži a byl pochován
v úterý 18. března tr v Pantin.

Na Oběžník a na Českou Katolickou Misi přispěli:

Anonym 5x	Braud	Bílek	Fiedler	Kotásek
Kozel	Kupka	Kurzweil	Machala	Matusova
Monzer	Matula	Nejedlý	Nikodem	Novotný
Poupet	Prokšová	Riegel	Rauschert	Slavík
Svatoš	Vrla	Vrzala	Wurm	

Příspěvky šekem pošlete na adresu

MISSION CATHOLIQUE TCHEQUE, CCP 201 38 63M Paris

Všem bez rozdílu, kdo v uplynulém období účinně podpo-
řili naši Misi, z celého srdce - PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Náš program:

 POZOR-NEPŘEHLEDNĚTE-POZOR-NEPŘEHLEDNĚTE-POZOR

5. dubna - BÍLÁ SOBOTA; obřady velikonoční vigílie a Vzkříšení oslavíme prvně česky od přestěhování do prostor CENTRE SEVRES.

Začátek výjimečně v 18 hod 00

Obřady Bílé Soboty nemají začít před východem první hvězdy!

Po obřadech, tj cca v 19 hod 30, malé studené občerstvení

V dalším jsme připravili:

Mše sv. každou *první* a *třetí* sobotu v měsíci v 17 hod 15, tj ve čtvrt na šest večer v kapli domu CENTRE SEVRES, 35, rue de Sèvres

Po mši sv. pravidelná setkání ve farním sále č. 5 v přízemí domu

19. dubna - *pan Peška* nás seznámí se situací v současné české literatuře doma i v zahraničí (1. díl) Našimi hosty budou tentokrát naši krajané z Curychu, vedeni *p. Šimčíkem*, který také bude kázat při bohoslužbách v 17 hod 15.
3. května- *pan Peška*, 2. díl přednášky o české literatuře doma a v zahraničí
17. května- náš tradiční *předprázdninový prodej českých knih*, především exilových nakladatelství Zároveň opakování diapozitivů z Aljašky (*otec Kolář*) pro ty, kdo je neviděli při prvním promítání v únoru.

Certificat d'inscription n. 52316

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sèvres, 75006 P a r i s , tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris